

OPINIA ABSOLVENȚILOR UNIVERSITARI CU REFERIRE LA COMPETENȚELE PROFESIONALE ȘI GENERALE

Tatiana REPIDA, Mihai PAIU

În cadrul proiectului instituțional „Reconceptualizarea formării profesionale inițiale și continue a specialiștilor din perspectiva interconexiunii învățământului superior și a mediului economic”, a fost elaborat și administrat Chestionarul cu privire la percepția de inserție pe piața muncii a studenților/masteranzilor din anii terminali. Au fost chestionați 448 de studenți și masteranzi ai tuturor facultăților: 274 de la facultățile socioumanistice și 174 – cu profil real.

Scopul sondajului a constat în evaluarea auto percepției de către absolvenții universitari a unor probleme legate de integrarea pe piața muncii. În continuare, prezentăm unele analize calitative și cantitative ale răspunsurilor studenților și masteranzilor ai facultăților cu profil real referitor la întrebarea *Cum evalueați nivelul propriu de competențe la momentul absolvirii facultății?*. Prin urmare, s-a identificat nivelul de cunoaștere aprofundată a propriului domeniu de studii; cunoașterea altor domenii sau discipline; abilitatea de a coordona activități (competențe profesionale); gândirea analitică; acumularea rapidă a noilor cunoștințe și abilitatea de a acționa în condiții de stres (competențe generale).

Referindu-ne la gândirea analitică, precizăm că această abilitate, formată pe parcursul anilor de studii, este utilă absolvenților și la angajarea în câmpul muncii. Ea este foarte productivă în idei. Gândind analitic, pătrundem în detalii, analizăm minuțios orice procedeu sau metodă de soluționare a problemelor, ceea ce ajută la o adaptabilitate mintală rapidă a absolvenților la sarcinile profesionale specifice. De asemenea, având formată această abilitate, absolvenții integrați profesional reușesc să treacă mai ușor de la aspectele generale, abstracte, teoretice, la cele aplicative, concrete, lucrative, solicitate de angajatori. Omul cu gândire analitică obține performanțele dorite.

Privind competența de a acumula rapid cunoștințe, absolvenții au conștientizat faptul că, numai având formată această abilitate, te poți menține

la nivelul cerut de schimbările ce au loc pe piața muncii, și anume schimbările sociale.

Prin abilitatea de a acționa în condiții de stres se are în vedere „stresul de muncă”, ce prezintă o stare de activitate mentală și fizică care are drept sursă agenții stresori de natură fizică și psihică asociată cu sarcina sau cu mediul de lucru. Solicitățile de natură fizică, cele specifice sarcinii, de rol organizațional, cele interpersonale, extraorganizaționale (problemele familiale) conduc la stresul de muncă. Deci stresul e în strânsă legătură cu solicitările derivate direct din sarcina de muncă. Referitor la cele trei componente profesionale, putem menționa că ele nu au nevoie de comentarii speciale, deoarece anume lor, în anii de studii, li se acordă prioritate din partea cadrelor didactice.

Înainte de a purcede la analiza răspunsurilor celor chestionați, vom menționa caracterul subiectiv al acestora. Datele obținute sunt prezentate în figurile ce urmează.

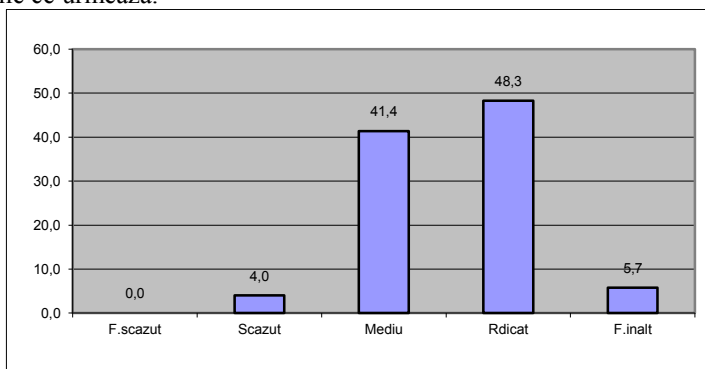

Fig. 1. Cunoașterea propriului domeniu de studii

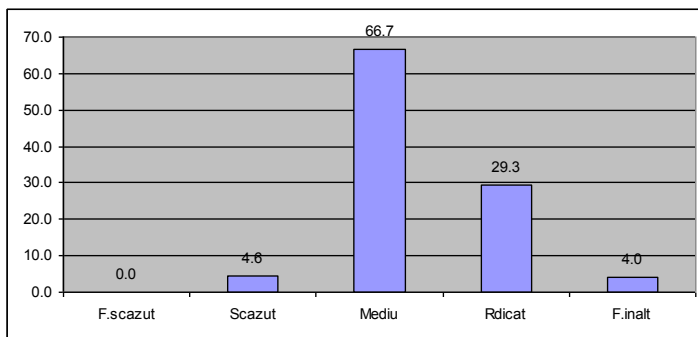

Fig.2. Cunoașterea altor domenii

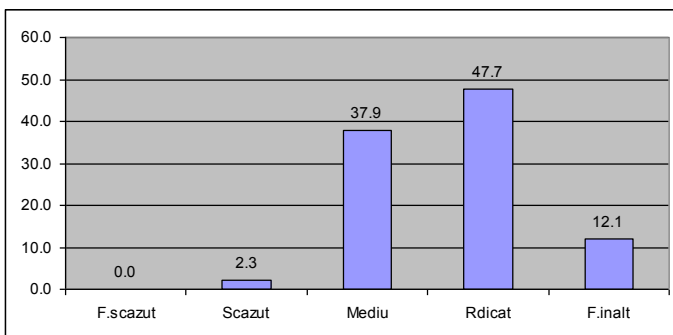

Fig.3. Abilitatea de a coordona activități

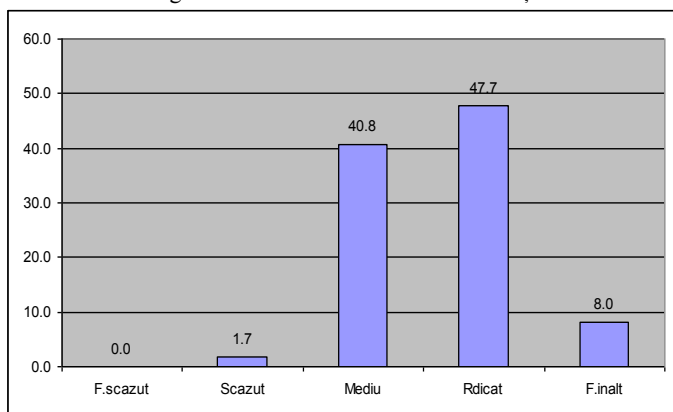

Fig.4. Gândirea analitică

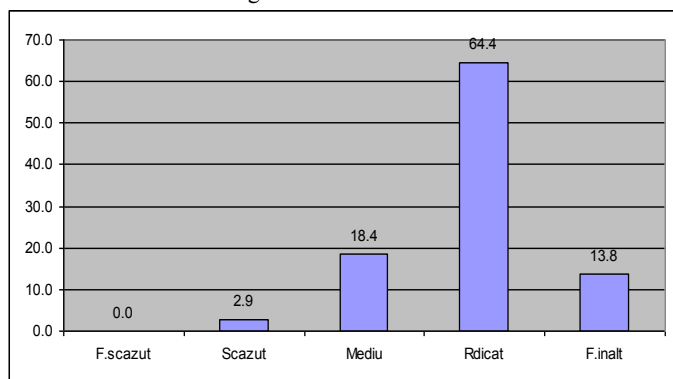

Fig.5. Abilitatea de a acumula rapid cunoștințe

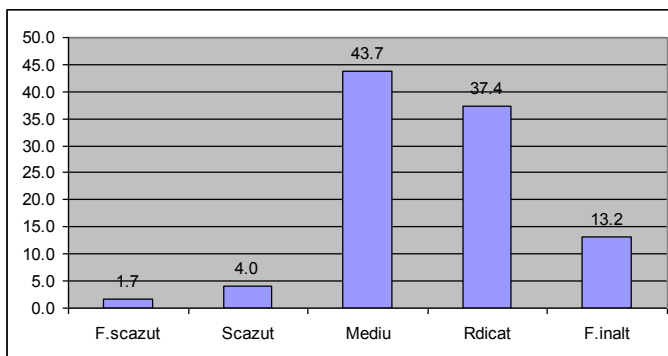

Fig.6. Abilitatea de a acționa în condiții de stres

Analizând rezultatele din figurile 1-6, concluzionăm că, la toate componentele predomină nivelul mediu și ridicat. Cel mai mare procentaj (66,7%) îl observăm la nivelul *mediu* al competenței *cunoașterea altor domenii conexe*, iar cel mai mic (18,4%) – la competența *abilitatea de a acumula rapid noi cunoștințe*. Procentajul cel mai înalt la nivelul *ridicat* (64,4%) se observă la competența *abilitatea de a acumula rapid noi cunoștințe*, iar cel mai mic (29,3%) – la competența *cunoașterea altor domenii conexe*. În ceea ce privește nivelul *foarte ridicat*, acesta este în scădere vădită față de nivelul *mediu* și cel *ridicat*. Cel mai mare procentaj la nivelul *foarte înalt* se atestă la competența *abilitatea de a acumula rapid noi cunoștințe* (13,8%), iar cel mai mic – la *cunoașterea altor domenii conexe* (4%). În genere, procentajul cel mai mare la nivelul *ridicat* și *foarte ridicat* (78,2%) se înregistrează la *abilitatea de a acumula rapid noi cunoștințe*, iar cel mai mic – la *cunoașterea altor domenii conexe* (33,3%). Situația e mai bună la competențele generale decât la cele profesionale. În ceea ce privește nivelul *foarte scăzut* și *scăzut*, credem că gradul de obiectivitate nu este prea înalt.

În concluzie, e necesar de menționat că, ritmul rapid al progresului tehnologic convinge tot mai mult cadrele didactice universitare de necesitatea studierii cerințelor pieței muncii și formarea specialiștilor conform acestor exigențe; monitorizarea absolvenților pe piața forței de muncă.

Referințe:

1. CREȚU, T. *Psihologia vârstelor*. Ed. a III-a revăzută și adăugată. Iași: Polirom, 2009.
2. POPA, M. *Introducere în psihologia muncii*. Iași: Polirom, 2008.